

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 533/2023
30.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгише Радисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К. бр. 656/22 од 23.11.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-123/23 од 10.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 30.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгише Радисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К. бр. 656/22 од 23.11.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-123/23 од 10.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 5К. бр. 656/22 од 23.11.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, осуђен је на казну затвора у трајању од 1 године и истовремено је одређено да се казна има извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену мере електронског надзора, а које просторије окривљени за време издржавања казне не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом. Уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела и то једног ловачког ножа карактеристика означених у изреци пресуде и обавезан је да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-123/23 од 10.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Новом Пазару 5К. бр. 656/22 од 23.11.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драгиша Радисављевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да овај суд побијане пресуде преиначи и окривљеног на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку ослободи од оптужбе због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи односно прекине.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на тај начин што је окривљени оглашен кривим за дело које по закону не представља кривично дело, с обзиром да је у изреци пресуде у чињеничном опису радње извршења наведен само један од неопходна три елемента кривице и то урачунљивост окривљеног, али не и умишљај окривљеног и његова свест или дужност и могућност да буде свестан да је његово дело забрањено. Самим тим, по наводима браниоца, што у радњама окривљеног нису садржани сви битни елементи кривице као субјективног обележја кривичног дела, то не постоји ни кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика (КЗ).

Изнети наводи се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани. Наиме, исти наводи истицани су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 2 пасус 7 и страни 3 пасус 1 образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. и 2. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић